

DE NOORD-BRABANDER

Staat- en Letterkundig Dagblad.

ABONNEMENTS - PRIJS

Voor de Stad. . . f 12.
Franco per post. . . 14.

DICERE VERUM QUID VETAT?
HORATIUS.

ADVERTENTIEN

15 cents de regel
betaalvo 85 cents regel

(Verschijnende driemaal ter week: Dinsdag, Donderdag en Zaterdag.)

EGYPTE

Berichten uit Alexandrië van den 18 October behelzen het volgende: De Pacha is voortdurend te Kairo, en zeer verbitterd over de gebeurtenissen in Sudan, van waar hij eenen brief van Achmed Pacha ontvangen heeft, met de kennisgeving dat deze aan de uittocht is, om naar Egypte terug te keeren, niet zou voldoen, vermits hij door de Porte, tegen eene jaarlijkse schatting van 800,000 piasters, tot zelfstandig Pacha over genoemd landschap was aangesteld. Over de middeelen die te werk gesteld zijn om de Porte tot dezen maatregel te bewegen, wordt verschillend gesproken; sommigen zijn van oordeel, dat Engeland niet vroemd daaraan gebleven is. Wie dit zij, men zegt dat Mohamed-Ali zijn gezag over Sudan met de wapenen wil doen gelden, en bevel heeft gegeven om eene aanzienlijke krijgsmagt tegen Achmed Pacha uit te rusten. Zeker is het, dat aan eene nieuwe organisatie van het leger gearbeid wordt, die aan den bekeuden Soliman Pacha opgedragen is. Kany Bey is tot minister van oorlog en Achmed Pacha, een neef des onderkoning, die tot hertoe minister van oorlog was, tot Seraskier of opperbevelhebber benoemd.

DUITSCHLAND

HAMBURG 11 November. Nauwelijks is het achttien maanden geleden sedert de groote brand in ons midden woedde en bijna het vierde gedeelte onzer oude stad in de asch legde, of de sporen van die vreeselijke gebeurtenis zijn reeds grotendeels verdwenen. Het gezamenlijk en krachtig handelen onzer burgerij heeft gedurende dit korte tijdvak reeds zoo oneindig veel gedaan, dat wij vermeen ons met bemiddeling voor gevoel aan de hoop te kunnen overgeven van het grootste gedeelte der uitgestrekte brandplaats, na verloop van een even korten termijn, met prachtige aan den geest des tijds passende gebouwen bezet te zien. Volgens eene gemaakte berekening zullen op het einde van Oct. 500 huizen deels gereed, deels spoedig voltooid, deels in opbouw, deels in ontwerp geweest zijn. Reeds waren 116 huizen bewoond, 176 weldra bewoonbaar, 57 onder dak, 58 in opbouw en van ruim 40 waren de grondslagen gelegd, zonder nog te achterhuizen en pak huizen te rekenen. Bij verloop het grootste gedeelte der gebouwen is de moderne smaak gevolgd; de meeste huizen hebben vier verdiepingen en vlakke daken. Velen zijn te voorzien van een goede evenreiligheden, enkelen in wanstalligen bouwarrangement aangelegd; aan gemak van bewoning en ruime schijf, zo veel men heeft kunnen opmerken, hier en daar dikwijls ten koste van goeden smaak de voorkeur gegeven te zijn. (Hamb. C.)

De Frankfortsch blad geeft het volgende bericht uit Wenen van den 5 November: Het eenzame goede bron kan men de verzoeking geven, dat de door verscheidene dagbladen medegedeelde zijding, als of het Beijersche hof, door het Oostenrijksche kabinet ondersteund, bij de beslechting der geschillen van Griekenland er op aan zou dringen, dat aan de koning van Griekenland de gewoone bezetting eener consti-
tutie gevele zou worden gegeven, ongegrond is. Aan het doorzicht der gendeinde kabinetten is het niet ontsnap, dat bij den tegenwoordigen stand der zaken eene reactie hoogst gewarig

gevolgen voor den jongen Griekschon troon zou kunnen hebben. De vorst van Wallerstein heeft dan ook in last, om te verklaren, dat men zich vereenigt met de inzichten van Engeland en Frankrijk, die geene tegenomwenteling in Griekenland willen dulden, en namens zijnen Souverein de verzekering te geven, dat koning Otto aan het eemaal, hoewel dan ook niet geheel afgedwongen woord getrouw zal blijven. Maar tevens moet hij gelast zijn de goede diensten der hoven van Londen en Parijs in te roepen, ten einde te bewerken, dat de toekomstige grondwet van Griekenland op het monarchale beginsel gegond worde en op de magt des konings goede invloed make. Volgens de berichten uit Parijs, zijn deze openingen aldaar zeer gunstig opgenomen geworden, en is aan den buitengewonen gezant van Beieren de verzekering gegeven, dat Frankrijk niet alle kracht zou medewerken om de Grieken van de noodzakelijkheid van een krachtig oppergezag en van eenen, boven alle partijwoelingen verheven, troon te overtuigen.

ZWITSERLAND

Duitsche dagbladen geven het volgende bericht uit Frankfort van den 9 November: De in Zwitserland bestaande botsingen over de kerkelijke aangelegenheden, welke meer en meer een staatkundig karakter aannemen, hebben op nieuw de aandacht der groote mogendheden tot zich getrokken. Terwijl Oostenrijk zich vroeger voor het herstel der in Aargau afgeschafte kloosters verklaarde, geeft het thans, nu de zaken eens zoo heftig en onoverwinnelijk genomen hebben, den raad, dat men toegeeflijkheid gebruiken en trachten zal zich om de zaak te verzoeken. Eenzeeer geeft Frankrijk zich moeite om eene verzoening tusschen de beide partijen te bewerken. Deze goede bedoelingen zullen echter waarschijnlijk door de pogingen der Roomsche partij gerdeld worden. Mogt het werkelijk tot eene schenking in het bondgenootschap komen, dan is eene tusschenkomst der mogendheden niet te betwijfelen. Dat de Katholieken, wat de hoofzaak betreft, het recht aan hunne zijde hebben, wordt door weinigen ontkend, maar algemeen wordt de wijze afgekeurd, waarop zij thans van deze zaak tot bereiking van andere oogmerken partij zoeken te trekken.

ENGELAND

De opgemaakte akte van beschuldiging tegen O'Connell en zijne vrienden is zoo uitgelikt, dat de engelsche dagbladen weigeren die geheel en al te publiceren. Dertelke is verweerd in de hoofdzaak, dat hij op vier en veertig beschuldigde zaken, waarvan de eerste is de meeting van 1841, gehouden op den 19 Maart 1843. De misdrijven, welke in de bewoordingen der altanzamen beschuldiging, de misdrijven van zamenwerking, de misdrijven der beleediging der koninklijke majestateit, de misdrijven der verdrinkingen, de misdrijven der oproerige gespreken, en het aanbrengen van blaasende stoffen moed door de gedeele, die het schuldige handelen de zaken van Ireland gevolgd hebben, als misdrijven zijn, dat O'Connell en zijne vrienden gezamenlijk zullen hebben niet te verantwoorden. O'Connell van eene hoofdschuldiging te spreken, het is zeer vreemd, dat men het den repeslers tot eene misdaad

rekenen, besluiten aangenomen te hebben, daar men toch in het geheel veranigd, koningrijk geene meeting houdt of men doet zulks.

SPANJE

Men heeft tijdingen uit Montevideo van den 24 Augustus. Orbe en de consul van Frankrijk te Montevideo hebben eene conferentie gehad, waarin zij het volgende besloten hebben: Geen Franschman zal om het gebeurde verontrust worden. Men mag de woning van eenen Franschman niet binnen treden, dan krachtens een schriftelijk bevel van de hogere magt. Als Montevideo stormenderhand ingenomen wordt, zal de Fransche vlag een teken van bescherming zijn. Men zal aan de Franschen de paspoorten geven, die zij zullen dragen.

De bewegingen der beide vijandelijke legers, hebben nog het geen resultaat geleid.

De opstandelingen van Barcelona hebben den 3den renen (uitval beproefd) en vooraf verscheidene boumen op de belegeraars geworpen te hebben; zij zijn echter met verlies terug geslagen. De galeiboeven, welke door de junta gewapend waren, hebben geen deel aan dit gevecht willen nemen.

Volgens latere tijdingen, heeft in Barcelona eene verscheidene regeringloosheid. De junta en de voornaamste hoofden van den opstand, welke de wopde der opstandelingen vreezen, durven niet van capitulatie spreken, en zoeken hun behoud in de vlugt. Voor het overige geloof men, dat de opstandelingen, niettegenstaande hunnen vanhopigen wederstand, het niet lang meer kunnen uithouden.

De Koningin heeft den 10 haren eed voor de coronatie afgelegd.

Het is thans niet twijfelachtig meer of de aanranding op den persoon des generaal Narvaez, heeft veel tegebragt om bij de stemming over meerderjarigheid der Koningin, een aanzienlijk getal leden der oppositie, zich bij het ministerie te doen aansluiten. Zij zijn bevrreed geweest voor de gevolgen, welke de verwerping van dezen zoo belangrijken maatregel voor Spanje zou kunnen hebben, en zij hebben hunne oude mededeling aan het welzijn des lands opgeofferd. Zij zelfs, die tegen het ministerieel ontwerp gestemd hebben, hebben zich na de stemming openlijk voor de meerderjarigheid verklaard.

Het gouvernement heeft de daden, welke den aanslag op het leven van den generaal Narvaez begaan hebben, nog niet kunnen vatten; men weet echter, dat ingeval zulks mogt gelukken, zonder twijfel een opstand te Madrid moest uitbarsten; men heeft in dien zin ongeteekende brieven aan al de ministers en verscheidene gedeputeerden gezonden, welke men als dees thoud heeft bedreigd.

Er heerschte eene groote vreemde in de hoofdstad bij het vertrek der depêches. De overgange meermalen den berokking, zie in de proclamatie van de meerderjarigheid. Cox Koningin, het overtreken aan gelukkigere dagen voor het schiedrijkschap, stichtte het in 1843.

Den opstand, welke sedert den dag gende, de opstand van Algésiras is spoedig getempt geworden. Amelbel is in Figueras opgesloten, van waar hij tot sobijlijk spoedig zal afrekenen en grepen van Figueras te bezetten. Barcelona heeft eene wederzijdse meent Gyncha, Senzoren, Prijs zullen hunne krachten onder dezelfde muren rechenigen, en dan zal het welk weerwil naar zich gelve moeten capituleren. Men zijde zelf, gisteren reeds te Parijs, dat het Frankrijk en de dement de tijding van de overgave ontangen, had

zwaarder zamengesteld zijn dan denig Congres sedert het bestaan van het gouvernement tot dusverre geweest is. De ongunstige meening, die er omtrent de Uitvoerende Magt bestond, is sterk aan het afnemen, en er vertoont zich eene blijkbaar e rekking om bij de aanstaande jaarsitting in hare bedoelingen te treden. De aankomst van de engelsche korvet *de Scylla*, die van den kant van Mexiko eene uitwisseling van krijgsgevangenen en het vrijgeven der Texanen te Pease is komen voorslaan, heeft de hoop doen ontkiemten tot een beter verstaan tusschen de beide Gouvernemenen, en ten balsen verstrekt aan het lijden van de betrekkingen der gevangenen.

De commissarissen, de heer Williams en de kolonel Hookley, hebben gisteren de reis aanvaard naar Washington en van daar naar Monterey aan den Rio-Grande, om met den generaal Wrotte te onderhandelen over het daarstellen van grondslagen tot eenen wapenstilstand en tot verdediging der grenzen. Van de bekwaamheid en gezindheid van deze beide heeren duff ik mij de gemakkelijkste uitkomsten voorspellen. Het voorhiemen is dat zij, na de medekommissarissen van Mexiko te Monterey ontmoet te hebben, naar Mexiko zelf zullen voortreizen, om zich daar ook van de burgerlijke onderdeelen van hunnen last te kwijten, en ik vleije mij dat, ofschoon de erkenning niet onmiddellijk moege volgen, er evenwel zoodanige schikkingen getroffen zullen worden, als de zaken alhier op eenen goeden en bloeyenden voet zullen vestigen, en zoodanige grondslagen zullen daarstellen, dat er ten minste voor eenigen tijd een einde aan onze kwellingen gemaakt zal zijn. Een rusttijd van een paar jaren zal hier wonderen uitrigten; de tijd kan slechts dienen om ons zoo wel in onze stelling als in het bezit van onzen grond te bevestigen.

Na eene lofuoewaaijing aan het edel gedrag van den kapitein Elliot, eindigt de brief verder aldus: « Indien het weer zoo schoon blijft, als het gedurende de beide laatste maanden is geweest zal de katoenpluk niet veel minder dan 90,000 balen bedragen.

— ARNHEM 14 November. Heden werd voor de arr.-rechtbank alhier de zaak behandeld tegen den Heer C. A. Thieme, uitgever der *Arnh. Courant*, beklaagd van het openbaar lasteren van den Koning en Hoogsteszelfs ministers, door in de *Arnh. Courant*, van 13 Julij 1843, no. 137, de navolgende woorden te hebben gedrukt: *Dikwerf worden er dispensaties van wettelijke bepalingen verleend gedurende sitting. Art. 67 der grondwet is tot dusverre als niet gehouwen.* In eene doorwrochte pleitrede beweerde het openbaar ministerie onder anderen met klein en nadruk, dat er gedurende de sitting der Staten-generaal geene dispensaties van wettelijke bepalingen zouden zijn verleend en het bedoelde Couranten-Artikel alzoo als lasterlijk jegens den Koning en Hoogsteszelfs ministers moest worden beschouwd. Zjn Ed. Achtb. onderzoekt voorts, wie als lasteraar beschouwd moest worden en wat tot het bewijs daartoe vereischt werd. Over het algemeen is de spreker niet welgevallen gehoord, omtrent de moeilijke taak, welke Zjn Ed. Achtb. is opgedragen geworden om te meer om de belangstelling en de zorg, welke Z. Ed. Achtb. betoonde, om de handelingen der hooge regering met kracht te verdedigen. Z. Ed. Achtb. heeft tegen den bekl., die voornamelijk verklaard had zich voor den schrijver verantwoordelijk te stellen, de straf van 2 jaren gevangenis getischt.

De heer Mr. J. M. de Kempnaer als verdediger van den beklagde het woord bekomen hebbende, schetste kort en leydige klagen den rechtvaardigen uitgang van den staat en de hooge lasten waaronder het volk gebukt ging, en den daardoor veroorzaakten kwijnenden toestand des volks, waaruit Z. Ed. Gestrenge afleidde, dat het tegenwoordig oogenblik zorgelijk en gewichtig was. Z. Ed. Gestr. wees daarbij op de menigte werkeloze handen in de groote koopstad Amsterdam, een welke men door het afdrukken van wettelijke en verordeningen der stad, werk trachtte te verschaffen. Z. Ed. Gestr. wettte het wenschelijk en nuttig, dat er eene *Arnh. Cour.* bestond, die de handelingen

der regering beoordeelde in tegenoverstelling van een *Journal de la Haye* en een *Nieuwsblad*, welke diéselvé handelingen steeds goedkeurden en prezen. Voorts betoogde de spreker, dat er gedurende de sitting sedert jaren dispensaties van wettelijke bepalingen zouden zijn verleend geworden en te verde daarvan enkele bewijzen en beriep zich bovendien op het uitgebragt gevoelen van andere schrijvers en daaronder hooge staatspersonen. Z. Ed. Gestr. beweerde, dat van de bedoelde dispensaties slechts lijsten aan de Staten-generaal werden aangeboden, met vermelding van dagtekening des besluis, den naam des persoons en het wets-artikel, waarop de dispensatie verleend werd, zonder daaromtrent, zoo als zulks volgens de grondwet vereischt werd, verdere opening te geven. De spreker zeide, dat er naar luid van schrijvers zelfs van 1827 tot 1836 geene zulke lijsten aan de Staten-generaal zouden zijn aangeboden geworden, uit welk alles Z. Ed. Gestr. vermeende te mogen afleiden, dat art. 67 der grondwet als niet geschreven werd beschouwd. Na re- en dupliek heeft het openbaar ministerie bij den genomen eisch gepersisteerd en de verdediger tot vrijpraak van zijnen cliënt geconcludeerd.

Heden over acht dagen, des middags om 1 ure, zal in deze zaak uitspraak worden gedaan.

Mengelwerk.

HEILIGE-MARIA-DE-ROSSCHEN.

In 1839 bevond de Heer DE LA HALLANDIERE, bisschop van Vincennes, zich in Frankrijk. Hij begaf zich naar het kleine vlek *Ruillé-sur-Loir*, waar eene geestelijke zusterschap gevestigd is, bekend onder den naam van zusters der Voorzienigheid. Het was juist het tijdstip der afzondering voor deze kleine gemeenschap, welke tweeledig doel bestaat in het bezoeken der armen en in de opvoeding der kinderen.

De hongerwaardige bisschop van Vincennes had het ontwerp gevormd, om deze zusterschap in zijn uitgebreid bisdom in te stellen, en hij kwam zusters vragen, om dezelve aldaar te stichten. De nederige gemeenschap van Ruillé had nooit gedacht aan den roem, om aldus hare lukken tot in Noord-Amerika uittebreiden. Zij leefde zeer armoedig, geleid aan de hand Gods, onbekend aan de wereld, en kunnende hare liefdadigheid en hare goede werken slechts in eenen zeer beperkten kring uitbreiden. Zij deinsden echter niet terug voor het groote ontwerp, dat aan haren moed werd voorgesteld, maar nam het aanbod edelmoediglijk aan, met die vreugde, welke de ware dienaar van God bezielt, die ijverzuchtig zijn om zich toe te wijden aan zijne dienst, en zich getukkig achten, wanneer zij zich voor zijne eer kunnen offeren. Zij dankte den Hemel met erkentenis en blijdschap voor al het goede, dat Hij haar wilde laten volbrengen, en dacht niet aan de moeilijkheden en de gevaren, waaraan zij daarbij zoude blootgesteld worden. Zes zusters werden aangewezen, om zich in het volgende jaar bij den kerkvoogd te verzoegen. Men begrijpt ligtelijk, dat de zusterschap van Ruillé al hare hulpmiddelen in het werk stelde bij het aanvaagen van zulk eene belangrijke onderneming. Zij verzamelde al hare aalmoezen, zij opende al hare koffers (dit was spoedig gedaan), zij zoekt lang, zeer lang, eindelijk stelde zij (waarsnooder) francs ter beschikking der zusters. Daarmede moest men op tweeduzend uren afstands van Frankrijk eene stichting daarstellen in een onbekend land, geroepen door een bisschop, die zelf geen ander hulpmiddel bezat dan de goddelijke voorzienigheid, en die wel beloofde, om misschien eenige onbekende gronden te verschaffen, maar die niet uitgevind had, dat hij er niets meer aan konde doen.

De zusters aarzelden niet, en zij vertrouwen op het hart Gods, dat ten zij niet vreugde aan de toebereidselen tot de reis. Dit is de gewone loop der zaken. De goddelijke voorzienigheid zond nooit ledig weg degenen, die op zijne goedheid vertrouwen, en die zijne hulp roepen. Onze zusters hadden Ruillé nog niet verlaten, of eene edelmoedige gift, waaraan zij niet gevraagd, en die zij niet verwacht hadden, verbodde hun geringe kapitaal. Voorzien met den zegen van hunnen bisschop verliet zij *Le Mans*, op den 16 Julij 1840, op het feest van onze Lieve Vrouw van den Berg Carmel, om zich aan alle

werk der zending toe te wijden. Te *Havre* aangekomen, ontvingen zij een kistje, dat, volgens een wijding, confituren bevatte. Alzoo zij reeds belast waren met alles wat noodig was tot de voorgenomene vestiging, beaardslaagden zij, of zij dit kistje wel zouden aannemen. Confituren, riepen zij jaggende uit, voegen niet voor zendingen. Men besluit echter het kistje te openen, en is een zak van oranjebladen, had een vromehand verschojen goudstukken nedergelegd. O Verwonderlijke goedheid Gods, die niet van allen zaken grooten moed vergt, en die echter toelaat, dat de geringste van slaauwhartigen en zaken zoo gemakkelijk deplachtig worden aan de verdiensten van zooveel heilzaamheid en van zooveel offering.

Op het schip waren onze zusters het voorwerp van vereering onder eene protestantsche en Engelsche bemanning. Zij zonderden zich alle dagen in haar kamertje af, om de dienst te verrigten, en hartelijk den lof van God te zingen, zich meer en meer overgevend, in zijne voorzienigheid voor den gouden uitslag hunner groote onderneming. De overtocht duurde lang. Na veertig dagen in het gezigt van *New-York* gekomen, was elk aan hoord blijde, het land weder te zien. De overste alleen, de goede zuster St. Theodore, gezeten op het verdek, beschouwde met droefheid dezen vromeden grond, zich niet ongerustheid afvragende, wat er van de vijf zusters zoude worden, die aan hare zorg waren toevertrouwd, in dit onbekende land, op omtrant 600 uren afstand van den bisschop, die haar had doen komen, te midden van volken, welke taal zij niet verstonden. Zij riep God aan om hulp, en beval zich, in de bescherming der gelukzalige Maagd, toen zij in het fransch hoorde uitroepen: Wat ben ik gelukkig, zusters van liefdadigheid te zien. Zij keerde zich haastig om, en een man kwam haar te gemoet, die met ontblot hoofd, haar zijne dienst aanbood. Het was een geneesheer, die zich van den gezondheidstoestand aan boord kwam verzekeren. Hij belastte zich met de bezorging van eenen brief aan den correspondent te *New-York*, waaraan de Heer DE LA HALLANDIERE onze zusters had aanbevolen. Slechts een half uur nadat hij het schip had verlaten, zag men hem terugkeeren. Hij droeg een mandje, dat hij voor de zusters nederzette, zeggende, dat zij na zulk eenen langen overtocht wel eenige versche vruchten zouden willen gebruiken. Voor dat men hem had kunnen bedenken, was hij reeds weder in zijne boot. Deze mand bevatte werkelijk vruchten en eenig zuivel. Wastom reddten wij deze kleingheden verzwigen? Zijn zij niet treffend? Getuigen zij niet van de onverdijde zorg onzes Heeren, die zich niet vergeenocht om de armen zijne vrienden slechts het noodige te verschaffen? Is eene moeder dan te vreden, wanneer zij aan haar kind het noodige verschaffte en voegt zij daarbij somtijds niet het aangename en overvloedige? Deze voortreffelijke man, die zooveel belang stelde in deze arme geestelijken, was Amerikaan en Protestant. Hij begaf zich dadelijk naar de stad bij den correspondent, die men hem had aangezezen; deze was echter op reis. Aldus verijfelde God de menschenlijke vooruitzichten. De vriend van de zusters maagden des Heeren liet zich niet afschrieken. Hij ging den hoogerwaardigen bisschop van *New-York* de aankomst berigten van de *Verduin*-ronwen, en de anderen daags kwam een Groot-Vicaris de zusters afhalen, om ze te geloven naar het verblijf, dat door de heerdelijke zorgvuldigheid voor haar werd was. Van *New-York* gingen zij naar *Philadelphia*. Zij vonden daar weder allen ongelijken bijstand door de zing van een protestantsch koopman. God liet niet na, om daardoor te beloonen. De zusters vermaiden eenigen tijd daar, dat hare geboden waren verhoord geest, want dat zijne zegen zich hadden geopen, dat het licht des geloofs in zij horden tegeelker tijt dat hun groote ongelukken hadden getroffen, maar deze rijghechte ziele wistelde niet lieide het geloof en het kruis, deus twee broedertijke taken, en welke de eerste christenijde kusten alles hoogachten. Men kan hier al de bezadendheden van de wereld niet verhalen. Na vele verhoogenissen kwamen zij eindelijk te *Philly*, waar zij den bisschop, door welken zij waren aangewezen, gevonden. Zij moesten nu nog vijf en twintig uren elliggen om zich te begeven ter plaats, waar zij zich zouden vestigen. Zij verhoorden door een priester overgeleid. Na eenigen tijd weder geleid te hebben, doet hij de her stillaan, en kondigt de zusters aan, dat zij zijne zegenkonden. Zij blijgen af, zien rotsen zich, om bevinden, dat de zusters, die een bosch, op een zekeren onthoutweg kwamen, in het geheel niet voortreid. Men heeft hier eenig de gevangenen

bouwwerk sticht was beëindigd dat voor haar bestemd was. Een wachting voer, zagen zij eensmoet van houten her, waarvan een huisgezind woonde. Ondanks haar vertrouwen en afweer zij zich geheel te hebben opgeleverd, verbleef zij in haar hart een kleine ontsteltenis bij het ingang van zoodanige ellende. Zij waren bevestigd te weten, waar zich ons heer bevond. Men geleide haar naar een hut, bestaande uit boomstronken, die horizontaal op elkaar gelagd waren, in alles twaalf voeten lang, en omtrent negen breed. De deur, zonder enig ijzerwerk, wederstond de poging dergenen, die haar wilden openen, maar stuit daaronder niet beters. Aan den eenen kant een brede schoorsteen, waardoor het licht binnenviel. In een hoek, op planken, een slaapplaats, ellendiger, dan men het zich kan verbeelden; dit was het bed van den priester, die aan deze vreemde soortige kerk was verbonden. Aan den anderen kant een klein venster, toegesloopt met voden en loof, nischodde van de koude, die zich begon te open gevoelen. Eindelijk zag men eenige vuile en verschromde lappen, die bij wijze van gordijnen waren opgehangen, en deze omringden en beschermden een kleine plank, die tegen den muur rustte; en van voren ondersteunt werd door twee palen in den grond bevestigd. Men verwijderde deze voden, en in het midden dezer ellende zagen zij den Heer des Hemels en den Koning der aarde in al zijne zachtheid en zijne goedheid. Hij rustte daar in een klein kastje. Geen tabermakel, geene lamp, niets van hetgeen gewoonlijk zijne majesteit omringt. Zoodra zij hunnen goddelijken meester gezien en aanbeden hadden, in deze uitgestrekte berooving van alles, treffend beeld van Bethlehem, bevonden zij zich al te wel behandeld, en bloosden over hun oogenblik van zwakheden. Men verstond zich met het naburig huisgezin. Dit stond een kamertje af, hetwelk de verblijfplaats werd der Zusterschap, en een zolder, die de slaapplaats werd. Op den avond reeds van hare aankomst voegden zich vier kweekelingen bij haar. God zegende haar werk. En indien het huis des Heeren niet gesticht wordt door steenen, gehouwen door menschen handen, maar veeleer door deze levende steenen der harten, welke de genade Gods bevestelt, en naar haren zin fetsoneert, dan hadden zij reeds gesticht het klooster van de Heilige Maria der Boschchen.

Het bisdom Vincennes, waar zij zich aldus gevestigd hadden, strekt zijn gebied uit over den staat Indiana en over een gedeelte van den staat Illinois. Het heeft een uitgebreidheid van bijna de helft van Frankrijk, en Indiana alleen heeft een bevolking van 2.500.000 inwoners. Omtrent dertig priesters zijn over dit uitgestrekte grondgebied verspreid om in de geestelijke behoeften van deze bevolking te voorzien. Dit is zeer weinig, maar God bezielt mannen ijver, en zijne barmhartigheid, die toegelaten heeft, dat elke der kerken van ons oude Europa, door tot haren oorsprong op te klimmen, heiligen kan aanwijzen als hare stichters, schijn, dezelfde genade te willen bewijzen aan de nieuwe kerken van het jeugdige Amerika. De harten verheugen zich bij de verhalen van welvaderigheid en liefde, die van over de zeeën tot ons komen. De eerste bisschop van Vincennes, de heer Bourc, gestorven in 1839, heeft zij geheel zijn bisdom herinneringen nagelaten, die inderdaad wel geschikt zijn, om de geproferen te treffen. Hij was geboortig uit Bretagne, en had een vromheid en vrouwelijke eestoudigheid, die verwonderlijk waren. In het Seminarium te Rennes zijnde, werd zijn vriend de heer de LA GUITE, die in geheel Bretagne, als een heilige vereerd werd, en als pastoor van Niort gestorven is, na meer dan eens den bisschop van Vincennes te hebben gekweld door een gezeel in de zijde, waartegen alle hulpmiddelen vruchteloos waren. De heer Bourc, die de geneeskunst had afgeworpen, heeft de zelfverschone maten moeten verkrijgen, maar de kwaal (voersgarte) dagelijks, en de smarten van den lijder werden ondragelijk. Op een kerst dag, juist toen de heer Bourc de mis zou gaan lezen, bemerkte hij zijnen vriend die nauwelijks kon gaan, en zag hem, dat hij van hem zal hiden. De mis was nauwelijks gekindigd, of de heer de la Guite, die zich beter bevond, bracht de hand aan zijne zijde, en vocht een gewel met hem. Hij ontbleed zich, geen pijn meer, het gezeel was verdwenen. Men maakte in de kerke een zwel den Vicer Bourc, welke zich vers wonderd, over de algemeene verwondring, die men schielijk hield, uitgeput zijnde, mede hij, was er dan niet alijd verlijgd bij de goddelijke Voorzienigheid. Dit wonderlijk verloop verkast hem moed, en na dat tot bisschop van Vincennes, hij zijne priesters, door een opzigtelijke vreesheid, zij hebben zich in een

stelt noodig bij al hunne vermoedens; ieder tranen, om het droef van eeno gemde, waarvan het gelied zich wistbekt over eeno uitgestrektland, die veel groder is dan een nizer departementen, brengt zinneloos door met hetzelfde in alle zigtigen te doen, om aan de Katholiken, over die strek verspreid, de vreugde te verschaffen, de heilige offerande, hij te wonen, om hen te verhoosten, om hen te onderwijzen. De loop hunner reizen wordt dikwijls afgebroken door de noodzakelijkheid om de zieken bij te staan, somtijds op twintig of dertig uren afstands van hun tijdelijk verblijf. Welke ook de afstand zij, het weder of de hinderpalen, zij moeten vertrekken, zij moeten er zijn. Somtijds verdwalen zij, gedurende de winternachten in deze ruwe streken, na bevrozene en buiten de oeters getredene rivieren te zijn overgegaan, en genoodzaakt den geelen nacht in de bosschen door te brengen. Eene verblijfplaats, zoo als die, welke zoo even beschreven is, eene mat tot bed, of op zijn hoogst eenige voderen, versameld in een zak, alsmede een schraal deksel, geen linnengoed, geene klederen, somtijds geen brood. Ziedaar, hetgeen deze zendelingen genieten tot vergoeding van hunne werkzaamheden, behalve den goddelijken zegen en de onuitsprekelijke vreugde over hunne opofferingen.

O P E N B A R E
A A N B E S T E D I N G E N
wegens het leveren en plaatsen
van
IJZEREN EN HARDSTEENEN PALEN,
benoodigd op de Grenslijn
WELKE NEDERLAND VAN BELGIE AFSCHEIDT.

De STAATSRaad, GOUVERNEUR VAN HET HERTOGDOM LIMBURG, brengt ter kennis van de belanghebbenden, dat door hem Zaterdag den 2de December aanstaande, ten elf ure, in het Hotel van het Gouvernement te Maastricht, in tegenwoordigheid van eenen Nederlandschen en van eenen Belgischen Kommissaris, in het openbaar zal worden aanbesteed, het leveren en plaatsen van Palen, benoodigd op de Grenslijn, welke het Koninkrijk der Nederlanden van dat van België afscheidt.

Er zullen vier afzonderlijke aanbestedingen plaats hebben, welke zullen bestaan, te weten:

- De 1e. in het leveren van 388 GRENSPALEN van Gegoten Yzer.
- De 2e. in het leveren van 356 HARDSTEENEN GRENSPALEN.
- De 3e. in het naar de respectieve plaatsen vervoeren en stellen van 218 IJZEREN en 137 STEENEN PALEN, en
- De 4e. in het naar de respectieve plaatsen vervoeren en stellen van 170 IJZEREN 218 STEENEN PALEN.

Deze Aanbestedingen zullen plaats hebben bij inschrijving, instelling en opbod.

Exemplaren der Bestekken en Voorwaarden zullen ter lezing liggen: zoo in de Nederlanden als in België, aan de Ministerien van Buitenslandsche Zaken, aan de Provinciale Gouverneminten en bij Heeren Burgemeesters van Roermond, Eindhoven, Turnhout, Breda, Bergenopzoom en Sas van Gent.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen aan de Bureau van de Nederlandsche en Belgische Kommissarissen te Maastricht, belast niet het beheer wegens het leveren en stellen der Grenspalen.

Maastricht, den 30 Oct. 1843.
De Staatsraad, Gouverneur voornoemd
GERICKE VAN HERWIJN.

Advertentien.

De Ondergetekende brengt bij deze aan hare geerde begunstigers ter kennis, dat zij de **BIJERBROUWERIJ**, de Drie Kroon IJzers door wijlen haren Echgenoot W. M. SMITS bedreven, op denzelfden vaet, en al bijven voortzetten, en eenmaal de gelegenheid heeft, haar zin de publiek te laten weten, dat zij bereid is, om met uwe geerde te handelen. goudbezid noemde met uwe geerde te handelen. goudbezid noemde met uwe geerde te handelen. goudbezid noemde met uwe geerde te handelen.

De Heer J. N. SMITS.
Breda, den 16 November 1843.

Bij A. A. DE ROOIJ in de Houtstraat zijn te bekomen, Zilveren KRUIZEN, BEELDEN, MEDAILLES, PATERNOSTERS en verder andere gouden en zilveren voorwerpen, welke tijdens de Missie gevraagd worden, alles tegen de civielste prijzen. -- Beveelt zich in de gunst (vooral) zijner stadgenooten. Lr. E. No. 251.

PAULUS SUTORIUS
TE HELMOND,
heeft op nieuw ontvangen een fraai assortiment fin geslepen KOLOMKAGCHELS tot veel verminderde prijzen. -- Ook worden bij hem zeer voordelig en in de beste kwaliteit vervaardigd SPING-MATRASSEN en HAARMATRASSEN, belooft eene prompte bediening.

BERIGT
AAN
DE ROOMSCH-KATHOLIEKE BOEKHANDEL.

Een gegradueerd LETTERKUNDIGE, die zich sedert jaren heeft bezig gehouden met het Vertalen van Katholieke Boekwerken, biedt zich aan tot het vertalen van zoodanige werken uit de Grieksche, Latijnsche, Italiaansche, Fransche, Duitse en Engelsche talen, in het Hollandsch, Vlaemsch, Fransch, etc., tegen den prijs f 3,» à f 5,» per vel druks, naar gelang van de taal of van den meerderen of minderen inhoud, zijnde het corrigeren der drukproeven mede onder dezen prijs begrepen. -- H. M. Boekhandelaren van dit aanbod willende gebruik maken, worden verzocht de Boekwerken welke zij vertaald wenschen te zien, onder letter T. franco te willen toezenden aan den Boekhandelaar J. R. VAN ROSSUM te Utrecht, ten einde nader met de juiste voorwaarden (mede franco) bekend gemaakt te worden.

G r a a n m a r k t
VAN 's HERTOGENBOSCH,
van Maandag, Dinsdag en Woensdag,
den 13, 14 en 15 November 1843.

Men heeft eene matigen aanvoer van Rogge, Boekweit en Haver gehad, waarvoor de navolgende prijzen per Ned. Mdd zijn besteed geworden:

ROGGE f 4.85 à f 5.30.
BOEKWEIT f 4.50 à f 5.15.
HAVER f 2.45 à f 2.35.

Rogge, völd gereede koopers.
Boekweit, brier afgemid.
Haver afschoon niet dan 2e. kwaliteit aangebragt, ging tamelijk af.

Het heeft de aandacht tot zich getrokken, dat in weerwil van de goede oogst, welke dit jaar de toegenamde kranbekken witte boonen heeft opgeleverd, men zoo weinig witte boonen door den bleijerschen Landman ter markt ziet aanvoeren.

Ter dezer stede geschiedt veel handel in dat produkt, en men treft ter markt personen aan die tot het koopen van witte boonen, ook voor de consumptie dezer stad, als verzendingsopdragen en gaarne voor de beste soort eene goede prijs zoude besteden, doch veelal verplicht zijn zonder in dat artikel handel te kunnen drijven terug te keeren.

Heden afvalve de Landman der Heijery van 's Hertogenbosch, zich op eene voordelige wijze aan zijne witte boonen (goede soorten) wenschte te ontdoen, behoeft hij dezelve slechts even gelijk Rogge, Boekweit en Haver in zakken op karren geladen ten markt aan te voeren, alwaar hij wel handde van de groote concurrentie van dat artikel bijna afbrekevelken zou, dezelve tegen een tamelijk prij van de markt te brengen, en welk hij eene voordeliger konditie dan zulke voor hem, op vertoon van monster plaats vind.

Zijnde de middelprijs van de Rogge, waarna de kelling van het brood op Binnertulgen te Noterend geschied, 5.082.1, goeod abar tants met met gungtin
De A. Ned. k. gonden Roggen 24.1 Conted tob
Breda, den 16 November 1843.
BEUKS VAN AMSTERDAM.
Breda, Woensdag 15 November 43 Ure.
W. S. 25 Oct. 54, 53, 52, 51, 50, 49, 48, 47, 46, 45, 44, 43, 42, 41, 40, 39, 38, 37, 36, 35, 34, 33, 32, 31, 30, 29, 28, 27, 26, 25, 24, 23, 22, 21, 20, 19, 18, 17, 16, 15, 14, 13, 12, 11, 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, 0.
De Heer J. N. SMITS.
Breda, den 16 November 1843.